

sov štátnemu zastupiteľstvu, porušil zákon v práve citovanom ustanovení a v predpise § 545 tr. p., lebo o veci, ktorá patrila do jeho oboru pôsobnosti ako odvolacieho súdu, prehlásil, že nepatrí do jeho oboru pôsobnosti. Dôsledkom toho bol uznaný základným opravný prostriedok generálnej prokuratúry, podaný podľa § 441 tr. p., a bolo rozhodnuté, ako je uvedené vo výrokovej časti usnesenia. Hľadiac na to, že rozhodnutie krajského súdu ako odvolacieho sa stalo porušením oboru pôsobnosti, pokračoval najvyšší súd podľa posl. odst. § 442 tr. p.

Čís. 5888.

Pri vymeraní náhradného trestu na slobode podľa § 8, odst. 4 zákona čis. 31/1929 Sb. z. a n. treba dbať tiež smernice danej v odstavci prvom citovaného paragrafu; ohľad na ostatné uložené peňažité tresty nesmie túto smernicu prekročiť.

(Rozh. zo dňa 27. apríla 1937, Zm IV 218/37.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A. pre desaťnásobný pokus prečinu podvodu, uznal opravný prostriedok pre zachovanie právnej jednotnosti základným a vyslovil, že pravoplatným rozsudkom okresného súdu zo dňa 7. mája 1934 bol porušený zákon v ustanoveniach § 8, odst. 1 a 4 zákona zo dňa 21. marca 1929, čis. 31 Sb. z. a n. Podľa § 442, odst. 7 tr. p. zrušil najvyšší súd rozsudok vo výroku o náhradnom treste na slobode, uloženom obžalovanému za tresty peňažité, a vymeral mu tento náhradný trest podľa § 8, odst. 1 a 4 citovaného zákona väzením v trvaní troch dní.

Dôvody:

Rozsudkom okresného súdu zo dňa 7. mája 1934 bol A. uznaný vinným desaťnásobným pokusom prečinu podvodu podľa § 65 tr. z., § 50 tr. nov. a § 380 tr. z. Za tieto činy bol mu uložený trest 14 dní väzenia ako trest hlavný a desať pokút po 35 Kč ako tresty vedľajšie podmiennečne na jeden rok. Pri tom vyslovil okresný súd, že peňažitý trest má sa v prípade nevymožiteľnosti premeniť podľa § 8 zákona čis. 31/1929 Sb. z. a n. na 7 dní väzenia. Strany nepoužili proti tomuto rozsudku opravných prostriedkov, takže rozsudok ten sa stal pravoplatným.

Náhradný trest na slobode za peňažité tresty nebol obžalovanému vymeraný podľa zákona.

Doba náhradného trestu za nevymožiteľný peňažitý trest má sa v smysle § 8, odst. 1 zákona zo dňa 21. marca 1929, čis. 31 Sb. z. a n., vymerať podľa zavinenia, ale tak, aby za každých 10 Kč až 100 Kč uloženého peňažitého trestu bol uložený jeden deň trestu na slobode. Pri sbiehajúcich sa trestných činoch má sa podľa § 8, odst. 4 tohože zákona za niekoľko peňažitých trestov uložiť len jeden náhradný trest na slobode, a to za najvyšší z nich, pri čom má súd vziať ohľad na ostatné peňažité tresty.

V prípade A. ide o sbiehajúce sa trestné činy, totiž o desať pokusov prečinu podvodu. Správne preto bolo za ne obžalovanému uložené 10 peňažitých trestov.

Podľa hore opísaných ustanovení mal mu však byť vymeraný náhradný trest na slobode len za jeden z nich, a to — pretože sú rovnaké — za ktorýkoľvek. S ohľadom na ich výšku (35 Kč) prichádza v úvahu v smysle § 8, odst. 1 cit. zákona výhradne doba od jedného do troch dní. Viac ako tri dni náhradného trestu na slobode nebolo možné za žiaden z nich uložiť, ani keď sa v smysle § 8, odst. 4 tohože zákona vezme ohľad na ostatné obžalovanému uložené peňažité tresty.

Keď okresný súd prez to uložil obžalovanému náhradný trest na slobode v trvaní viac ako tri dni, totiž sedem dní, porušil zákon v ustanoveniach § 8, odst. 1 a 4 zákona zo dňa 21. marca 1929, čís. 31 Sb. z. a n. Súčasne tým nezachoval trestnej sadzby, stanovenej v zákone, a zavinil zmätok podľa § 385, čís. 2 tr. p.

Bolo preto vyhovené opravnému prostriedku generálnej prokuratúry, podanému pre zachovanie právnej jednotnosti, a vyslovené porušenie hore opísaného zákonného ustanovenia.

Ponevác porušenie to stalo sa v neprospech odsúdeného A., ktorý bol odsúdený k ťažšiemu než prípustnému trestu, bol v smysle § 442, odst. 7 tr. p., hľadiac na spomenutý dôvod zmätočnosti, zrušený cit. rozsudok okresného súdu vo výroku o náhradnom treste za peňažité tresty a trest tento bol obžalovanému znovu vymeraný podľa uvedených predpisov len za jeden z uložených mu peňažitých trestov.

Čís. 5889.

Kladenie otázok porotcom.

Účelné je zostaviť otázky v takom poradí, aby aj vedľajšie skutkové otázky predchádzali hlavnej právnej otázke; takéto vrad'ovanie otázok umožní najvyššiemu súdu, aby na základe opravného prostriedku mohol v smysle § 33, odst. 1 por. nov. preskúmať rozsudok porotného súdu aj v tom prípade, keď by porotcovia riešili nejakú právnu otázku záporne, bez toho, že by bolo treba postupovať podľa § 35, odst. 1, por. nov.

(Rozh. zo dňa 28. apríla 1937, Zm III 157/37.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti obžalovanému zo zločinu úmyselného zabitia človeka podľa § 279 tr. z., vyhovujúc zmätočnej sťažnosti obžalovaného a jeho zvoleného obhájcu z dôvodu zmätočnosti podľa § 384, čís. 9 tr. p. zrušil podľa § 34, odst. 1 por. nov. rozsudok porotného súdu s celým pokračovaním, ktoré nasledovalo na úkon zakladajúci dôvod zmätočnosti, a vrátil vec krajskému súdu, ako súdu porotnému k novému pojednávaniu a rozhodnutiu.

Z d ô v o d o v:

Pri preskúmaní veci zbadal najvyšší súd toto:

Porotný súd osnoval skutkové otázky dané porotcom k rozhodnutiu tak, že porotcovia na III. vedľajšiu skutkovú otázku — navrhovanú ob-